

مدل سازی عامل-بنیان توسعه شهری با تعاملات الهام گرفته از

الگوریتم بهینه سازی ازدحام ذرات

فرناز کاویاری^{۱*}، محمد سعدی مسگری^۲، فرهاد حسینی علی^۲، سمانه واعظی^۱

۱- دانشجوی کارشناسی ارشد GIS، دانشکده نقشه برداری، دانشگاه صنعتی خواجه نصیرالدین طوسی

۲- دانشیار، دانشکده ژئودزی و ژئوماتیک، دانشگاه صنعتی خواجه نصیرالدین طوسی و عضو قطب علمی فناوری اطلاعات مکانی

۳- استادیار، دانشکده عمران، دانشگاه تربیت دبیر شهید رجایی

تاریخ دریافت مقاله: ۱۳۹۴/۰۹/۰۳ تاریخ پذیرش مقاله: ۱۳۹۵/۰۵/۲۷

چکیده

گسترش روز افزون شهرنشینی به ویژه در کشورهای در حال توسعه موجب توسعه‌ای هر چه بیشتر مناطق شهری می‌گردد. رشد جمعیت و مهاجرت روستاییان به شهرها، از عوامل عمده‌ی این توسعه می‌باشند. با انجام برنامه‌ریزی دقیق، توسعه شهری به سمت و سوی مناسب هدایت خواهد شد. توسعه‌ی مناسب شهر نیز موجب می‌گردد، امکانات شهری به صورت مناسب در سطح شهر فراهم شده و از سوی دیگر آسیب کمتری به طبیعت وارد شود. برای انجام برنامه‌ریزی دقیق‌تر، شبیه‌سازی رایانه‌ای راه‌حل بسیار مناسبی است. با به کارگیری تکنیک‌های سیستم اطلاعات مکانی (GIS)، آنالیزهای آماری و داده‌های شهری مناسب، شبیه‌سازی یارانه‌ای امکان‌پذیر است. در این پژوهش سعی شده است با تلفیق مدل عامل-مبنا و الگوریتم بهینه‌سازی ازدحام ذرات (PSO) مدل نوینی در راستای شبیه‌سازی توسعه شهری، توسعه داده شود. شهر زنجان به عنوان مطالعه موردی انتخاب شده و توسعه شهری آن در بازه‌ی زمانی سال ۲۰۰۵ تا ۲۰۱۵ مورد بررسی قرار گرفته است. در مدل توسعه داده شده، اقشار مختلف توسعه‌دهندگان با توجه به سطح درآمدشان به سه دسته عامل با رفتارهای مختص خود تقسیم شده‌اند که در محیط به کاوش پرداخته و شرایط محیط را مورد سنجش قرار می‌دهند. در نهایت عامل‌ها مکان مناسبی را جهت توسعه انتخاب کرده و توسعه می‌دهند. نزدیکی خروجی مدل به واقعیت، بر مبنای شاخص کاپا ۷۴٪ محاسبه گردید. این مقدار برای شاخص کاپا نشان می‌دهد، مدل ارائه شده در این پژوهش، توسعه شهر را با دقت مناسبی پیش‌بینی می‌کند. از طرفی با مقایسه نتایج می‌توان نتیجه گرفت وارد کردن تأثیرات روابط اجتماعی افراد در جامعه توسط الگوریتم PSO بر دقت مدل می‌افزاید و با در نظر گرفتن این پارامتر پیش‌بینی‌ها تطابق بیشتری با واقعیت دارند. پیشنهاد می‌شود در تحقیقات آتی، رفتار عامل‌ها با جزئیات بیشتری از جمله رقابت عامل‌ها مدل شود.

کلیدواژه‌ها: توسعه شهری، شبیه‌سازی، عامل مبنا، ازدحام ذرات

* نویسنده مکاتبه کننده: فرناز کاویاری، تهران- دانشگاه صنعتی خواجه نصیرالدین طوسی

تلفن: ۰۹۱۹۲۴۱۰۳۱۸

Email: Farnaz_Kaviari@mail.kntu.ac.ir

۱- مقدمه

توسعه شهری از جمله مواردی است که توجه بسیاری از پژوهشگران مسائل شهری را به خود جلب کرده است. امروزه جمعیت شهری جهان، به خصوص در کشورهای در حال توسعه، رشد سریعی دارد. ایران نیز به عنوان یک کشور در حال توسعه شاهد رشد سریع شهرنشینی است [۱ و ۲]. سرعت رشد جمعیت شهری وابسته به رشد طبیعی جمعیت شهری و جمعیت حاصل از مهاجرت به شهر می باشد. توسعه شهری فرایندی پویا و پیوسته است که در نتیجه افزایش جمعیت شهر رخ می دهد و طی آن محدوده های فیزیکی شهر افزایش یافته و در نتیجه موجب تغییر کاربری اراضی اطراف شهرها می شود. اگر این روند سریع و بی برنامه باشد، باعث ایجاد مشکلات محیطی و اقتصادی [۳] و مشکلاتی نظیر تخریب محیط زیست و زمین های کشاورزی و نیز ایجاد جزیره های گرمایی^۱ خواهد شد [۴].

برای مدیریت هرچه بهتر و توسعه مناسب شهر بررسی تغییرات کاربری زمین ها و توسعه شهر ضروری است. دستیابی به توسعه پایدار نیازمند بررسی دقیق مسأله ی رشد شهری و برنامه ریزی مناسب برای هدایت این توسعه به سمت و سوی مطلوب و برنامه ریزی شده است [۵]. از این رو در فرآیند توسعه شهری، برنامه ریزی جایگاه ویژه ای دارد.

با توجه به پیچیدگی های یاد شده و اهمیت برنامه ریزی دقیق در این حیطه، بحث مدل سازی توسعه شهری مطرح می شود. با استفاده از مدل سازی و شبیه سازی، طرح های مطرح شده پیشاپیش به دقت بررسی شده و سناریوهای مختلف مورد آزمایش قرار می گیرند. به این ترتیب مشکلات احتمالی آن ها آشکار گردیده و بیش تر مورد

کنکاش قرار می گیرند تا عواقب ناشی از این مشکلات به حداقل ممکن برسد [۶]. به عبارت دیگر می توان گفت که مدل های توسعه شهری ابزاری برای ارزیابی سیاست ها و استراتژی های کلان مدیریت شهری خواهند بود.

از سوی دیگر، در مسائل شهری با توجه به ماهیت مکانی مسئله، داده های مورد نیاز اغلب مکانی هستند. با توجه به توانایی های سیستم اطلاعات مکانی (GIS^۲) در رابطه با داده های مکان مرجع، استفاده از این سامانه در تقویت توانایی تحلیل مکانی و توان محاسباتی مدل سازی مؤثر است [۷].

برای مدل سازی تغییرات کاربری زمین و توسعه شهری مدل های بسیاری توسعه یافته اند. این مدل ها عموماً در دو دسته مدل های بالا به پایین و پایین به بالا دسته بندی می شوند. با پیشرفت قدرت پردازش در کامپیوترها مدل های پایین به بالا برای مدل سازی سیر تحول شهر بیشتر مورد توجه قرار گرفتند. در میان مدل های پایین به بالا، مدل عامل-مبنا، به صورت گسترده ای جهت مدل سازی مکانی-زمانی پویایی شهری به کار برده شده است. مدل سازی عامل-مبنا با توجه به ماهیت پایین به بالا انعطاف پذیری بالایی دارد و برای حل مسائل پیچیده بسیار مناسب است. با استفاده از مدل سازی عامل-مبنا رفتار افرادی که در تغییر کاربری زمین تأثیر دارند به عنوان عامل در نظر گرفته شده و تعاملات آن ها با یکدیگر و محیط اطراف قابل مدل سازی شده و موجب مدل سازی بهتر روند توسعه شهری خواهد شد. با توجه به قابلیت مدل سازی پایین به بالا بررسی رفتارها، تعاملات و برآیند پارامترهای مؤثر در توسعه شهری امکان پذیر خواهد بود [۸ و ۴].

پژوهشگران تاریخچه ی مدل سازی عامل-مبنا را تقریباً به ۴۰ سال قبل، زمانی که یولام^۳ بحث اتوماتای سلولی

^۲ Geospatial Information System^۳ Stanislaw Ulam^۱ Heat island

شبکه‌های بی‌زی (BNs)^۴ استفاده کرد تا بر دقت پیش‌بینی مدل خود بیفزاید. او با توسعه مدلی جدید تلاش کرده است تغییرات جمعیت و کاربری اراضی را برای بیست سال آینده‌ی یکی از شهرهای کانادا پیش‌بینی کند [۱۳]. تان^۵ توسعه شهر ووهان^۶ یکی از شهرهای بزرگ چین را توسط مدل‌سازی عامل-مبنا و تئوری بازی مدل‌سازی نموده است. او رقابت میان صاحبان زمین، توسعه‌دهندگان و دولت را توسط تئوری بازی و با تشکیل درخت بازی مدل کرده است. در مدل ایشان برای هر نوع از عامل‌های ذکر شده تابع سودی تعریف می‌گردد و طبق آن هر نوع عامل تصمیم خاصی را در راستای افزایش سود خود اتخاذ می‌کند [۸].

فنگ^۷ و همکارانش توسعه شهری یکی از شهرهای چین را با به‌کارگیری مدل اتوماتای سلولی مدل کردند. آن‌ها در تحقیق خود از الگوریتم ازدحام ذرات (PSO)^۸ نیز استفاده کردند، بدین ترتیب که ذرات در محیط پخش شده و به جمع‌آوری اطلاعات می‌پردازند و اطلاعات جمع‌آوری شده توسط آن‌ها در تعریف قوانین اتوماتای سلولی مورد استفاده قرار گرفته است، نتیجه‌ی تحقیق آن‌ها، افزایش دقت مدل با به‌کارگیری الگوریتم PSO است [۱۴]. آقای ما^۹ و همکارانش نیز متد مشابهی نظیر فنگ و همکارانش برای بهینه‌سازی کاربری اراضی در پیش گرفتند، آن‌ها با استفاده از PSO توانستند از محیط اتوماتای سلولی را هوشمند ساخته و نتایج بهتری برای بهینه‌سازی کاربری اراضی به‌دست آورند [۱۵].

در تحقیقات انجام‌شده، مدل عامل-مبنا و حرکت ذرات در الگوریتم PSO برای مدل‌سازی توسعه شهری ترکیب نشده‌اند، بنابراین در پژوهش پیش رو

را مطرح کرد، مربوط می‌دانند [۹]. مدل‌سازی عامل-مبنا دیدگاه و اندیشه‌ای برای تعیین نتایج رفتارهای گروهی افراد، در سطح سیستم می‌باشد [۱۰]. از ۴۰ سال پیش تا کنون تحقیقات بسیاری در رابطه با مدل‌های توسعه شهری عامل-مبنا انجام‌شده است و در هر یک از آن‌ها عامل‌ها، محیط و تعاملات میان عامل و محیط به‌گونه‌ای متفاوت تعریف شده است. توسعه زمین‌ها و در نتیجه توسعه شهر حاصل یک رقابت و کشاکش بین عوامل مختلف است، جومباج^۱ و درگیسویس^۲ توسط مدل عامل-مبنا و نقشه‌ی تغییرات کاربری اراضی یکی از شهرهای کانادا، این رقابت‌ها را با قدرت تفکیک مکانی بالا مدل‌سازی کرده‌اند. آن‌ها ساکنین خانه‌ها، برنامه‌ریزان شهری، توسعه‌دهندگان زمین، خرده‌فروشان و سازنده‌های صنعتی را به‌عنوان عامل در نظر گرفت. آن‌ها دو سناریو مختلف را پیاده‌سازی کردند تا تأثیر آن را بر عملکرد ساکنین خانه‌ها و توسعه‌دهندگان زمین مورد بررسی قرار دهند و در نهایت نتیجه گرفتند که تغییرات در درآمد افراد ارتباط تنگاتنگی با انتخاب محل زندگی آن‌ها دارد [۱۱]. برخی افراد نیز تلاش کرده‌اند با ترکیب مدل عامل-مبنا با الگوریتم‌ها و مدل‌های ریاضی و... دقت مدل خود را بالاتر برده و پیش‌بینی‌های دقیق‌تری انجام دهند. ارسنجانی و همکارانش از ترکیب مدل‌سازی عامل-مبنا با آنالیزهای آماری جهت پیش‌بینی الگوی توسعه شهری تهران در بازه‌ی زمانی ۱۹۸۶ تا ۲۰۰۶ استفاده کردند. در این مدل‌سازی سه گروه توسعه‌دهندگان، دولت و ساکنین را به‌عنوان عامل‌ها در نظر گرفته‌اند. مدل آن‌ها مناطق با احتمال توسعه بالاتر را پیش‌بینی می‌کند [۱۲]. کواکاس^۳ نیز از ترکیب مدل‌سازی عامل-مبنا و

⁴ Bayesian Networks

⁵ Tan

⁶ Wuhan

⁷ Feng

⁸ Particle Swarm Optimization

⁹ Ma

¹ Jjumbaj

² Dragičević

³ Kocabas

و جزئیات زیاد است که در واقع این امر موجب افزایش دقت مکانی پیش‌بینی‌های انجام‌شده می‌گردد.

۲- منطقه مورد مطالعه و داده‌ها

منطقه مورد مطالعه شهر زنجان، مرکز استان زنجان شکل (۱) است. استان زنجان یکی از استان‌های ایران است که در شمال غربی ایران واقع شده و دارای اقلیم نیمه خشک فراسرد می‌باشد. نزدیکی شهر زنجان از لحاظ موقعیت مکانی به پایتخت و از طرفی مرکز استان بودنش از حیث تقسیمات سیاسی، موجب جذب جمعیت مهاجران شده و توسعه این شهر را سرعت می‌بخشد.

تلاش شده است مدل جدیدی برای شبیه‌سازی توسعه شهری ارائه گردد که در آن از الگوریتم بهینه‌سازی ذرات و در مدل عامل-مبنا الهام گرفته شده است. در این پژوهش، روش نوینی برای جستجوی منطقه توسط عامل‌ها بر اساس تبادل اطلاعات میان آن‌ها با الهام گرفتن از PSO پیاده‌سازی شده است. در واقع با الهام گرفتن از نحوه حرکت ذرات در الگوریتم (PSO)، ارتباط اجتماعی افراد مدلسازی شده است. در نهایت میزان تاثیر این الگوریتم بر نتایج مورد بررسی قرار گرفته است. از ویژگی‌های دیگر مدلسازی انجام‌شده استفاده از نقشه‌های ورودی با مقیاس بزرگ

شکل ۱: منطقه مورد مطالعه

در ادامه از نقشه‌ی سال ۲۰۱۵ برای بررسی میزان دقت مدل و توانایی آن در پیش‌بینی توسعه شهری استفاده می‌گردد. در راستای تهیه نقشه‌های یاد شده نقشه‌ی طرح تفصیلی شهر زنجان تهیه شده در سال ۲۰۱۰ از اداره‌ی راه و شهرسازی استان زنجان اخذ شد. نقشه‌های اخذ شده دارای قالب *dwg* هستند. تصاویر ماهواره‌ای سال‌های مربوطه از گوگل ارث^۱ نیز استخراج گردید. نقشه‌ی طرح تفصیلی، مرجع قرار گرفته و تصاویر ماهواره‌ای با این نقشه‌ها تطبیق داده شدند. بدین ترتیب نقشه‌ی کاربری اراضی

هدف مدل ارائه‌شده در این پژوهش، پیش‌بینی ابعاد شهر در آینده است. قدرت تفکیک مکانی موردنظر برای نقشه‌های خروجی و در واقع پیش‌بینی‌های انجام‌شده، در حدی است که خانه‌ها در نقشه قابل تشخیص بوده و توسعه‌یافته بودن یا نبودن تک‌تک قطعه زمین‌ها مشخص گردد. بنابراین برای دستیابی به قدرت تفکیک مکانی ذکر شده، نقشه‌های ورودی کاربری اراضی در مقیاس ۱:۱۰۰۰۰ مد نظر قرار گرفته‌اند. از طرفی نقشه‌ی کاربری اراضی شهر با رزولوشن زمانی پنج ساله در سال‌های ۲۰۰۵، ۲۰۱۰ و ۲۰۱۵ نیز نیاز است. با نقشه‌ی سال‌های ۲۰۰۵ و ۲۰۱۰ مدل کالیبره شده و پارامترها تنظیم می‌شوند.

¹ Google Earth

از راه‌ها و رسیدن به پارک محاسبه می‌گردد. هر چه فاصله زمانی برای طی مسافت مذکور کمتر باشد، معیار جذابیت برای قطعه زمین مقدار بیشتری خواهد داشت. به همین ترتیب دوری از مناطق صنعتی و قبرستان‌ها نیز برای هر قطعه زمین محاسبه می‌شوند. با ترکیب این سه پارامتر، در نهایت نقشه‌ی جذابیت حاصل می‌گردد.

قیمت اراضی نیز از پارامترهای تأثیرگذار در تصمیم‌گیری برای توسعه زمین است. قیمت زمین در سال‌های متفاوت تحت تأثیر عوامل مختلف دچار تغییراتی می‌شود. به همین دلیل نقشه‌ی قیمت اراضی به تفکیک سه سال ۲۰۰۵، ۲۰۱۰ و ۲۰۱۵ برای پیش‌بینی نیاز است. قیمت اراضی شهر از اداره‌ی مالیات استان زنجان به تفکیک محله‌ها و خیابان‌ها تهیه شد.

نقشه‌ی مدل ارتفاعی رقومی (DEM)^۱ منطقه نیز در این پژوهش به‌عنوان یکی از پارامترهای تأثیرگذار در تصمیم‌گیری وارد شده است. شیب هر قطعه زمین با استفاده از DEM منطقه محاسبه شدند. مقادیر حاصل نرمال شده و در بازه‌ی صفر تا یک قرار گرفتند. هر چه شیب منطقه به صفر نزدیک‌تر باشد، مناسب‌تر خواهد بود. در نهایت مقادیر اختصاص یافته به سلول‌های نقشه‌های معیار نرمالیزه شده و مقادیر بین صفر و یک به سلول‌ها اختصاص یافته است.

شایان ذکر است، در این پژوهش برای پردازش و ورود داده‌ها از نرم‌افزار اتوکد ۲۰۱۴ و آرک جی‌آی‌اس ۱۰/۳ استفاده شده و مدل عامل-مبنا نیز در محیط نرم‌افزار نت لوگو ۵/۲^۲ توسعه یافت.

شهر در سال‌های ۲۰۰۵، ۲۰۱۰ و ۲۰۱۵ استخراج شد. کاربری‌ها در سه دسته توسعه‌یافته، قابل توسعه و غیرقابل توسعه دسته‌بندی شده‌اند.

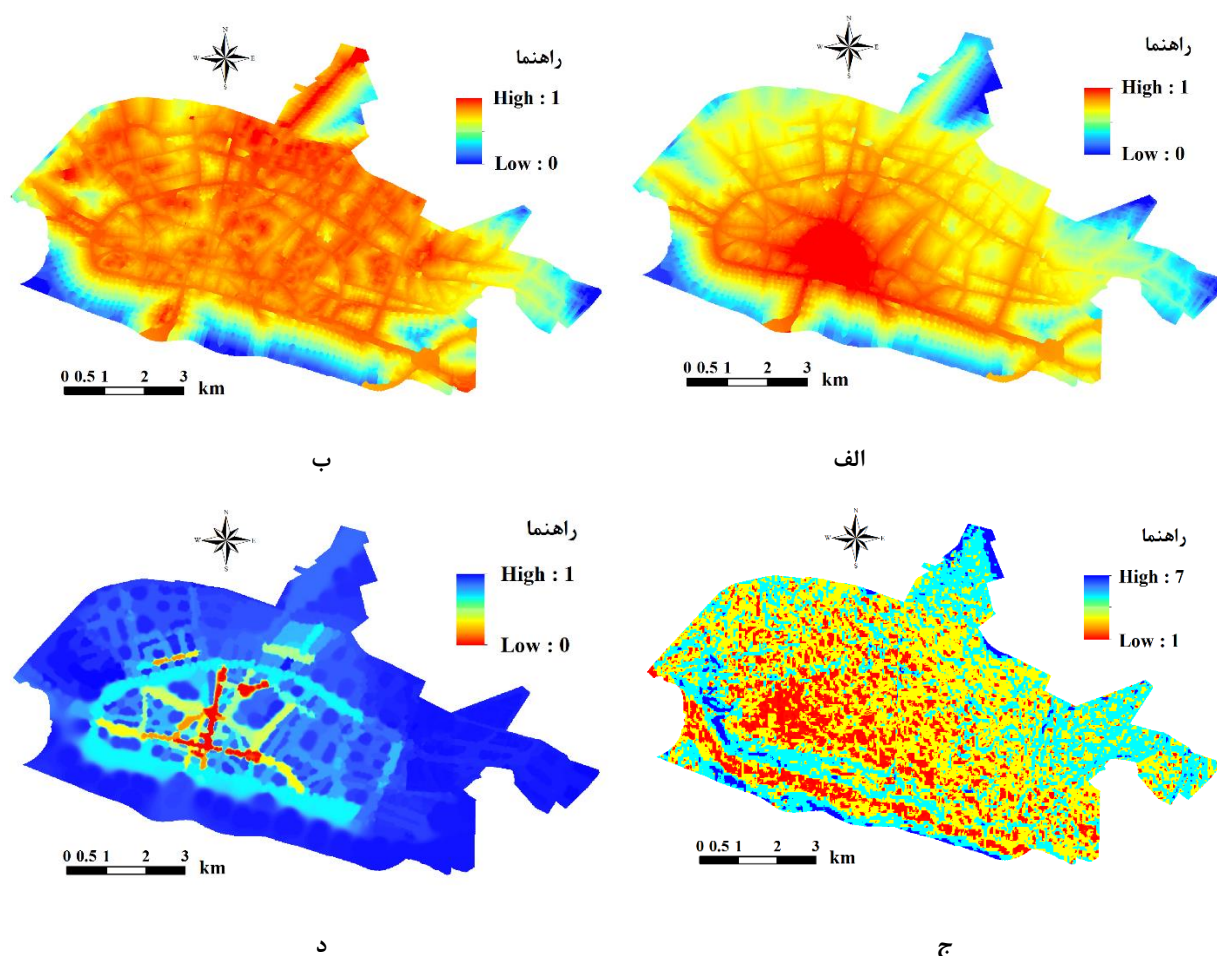
میزان مناسب بودن یک قطعه زمین برای توسعه و در کل ویژگی‌های مربوط به هر یک از قطعه زمین‌ها باید مشخص شوند. پارامترهایی که در این پژوهش برای بررسی میزان مناسب بودن قطعه زمین‌ها برای توسعه مد نظر قرار گرفته است، نقشه‌های معیار دسترسی، جذابیت، قیمت و شیب می‌باشند. هر یک از این نقشه‌ها حاصل انجام تحلیل‌ها و آنالیزهایی بر روی نقشه‌های اولیه هستند. نقشه‌های معیار مطابق شکل (۲) استخراج شده‌اند. در ادامه به بررسی داده‌های مورد نیاز برای تولید هر یک از نقشه‌های معیار می‌پردازیم.

برای تهیه‌ی نقشه‌ی دسترسی مدت زمان مورد نیاز برای طی مسافت از هر یک از قطعه زمین‌های موجود در نقشه برای رسیدن به مرکز شهر مورد توجه قرار گرفته است. برای انجام تحلیل‌های مربوطه و استخراج نقشه‌ی دسترسی، نقشه‌ی راه‌ها به تفکیک نوع راه‌ها (بزرگراه، خیابان، کوچه و راه خاکی) و میانگین سرعت حرکت در آن‌ها نیاز است. هر یک از قطعه زمین‌های موجود به نزدیک‌ترین معبر اختصاص یافته و فاصله زمانی مورد نیاز، برای رسیدن از موقعیت مکانی قطعه زمین تا مرکز شهر محاسبه می‌گردد. شایان ذکر است مرکز شهر محدوده‌ای است که قلب تجاری شهر بوده و اغلب خیابان‌های شهر به آنجا منتهی می‌گردد. این محدوده در شهر زنجان محدوده‌ی هسته‌ی قدیمی و اولیه‌ی شهر است.

برای استخراج نقشه‌ی جذابیت در این پژوهش، پارامترهای نزدیکی به تفرجگاه‌ها، فضای سبز و پارک‌ها، دوری از مناطق صنعتی و قبرستان‌ها مورد توجه قرار گرفته است. به‌طور مثال، در مورد نزدیکی به پارک‌ها، هر قطعه زمین به نزدیک‌ترین معبر موجود اختصاص یافته و فاصله‌ی زمانی لازم برای عبور

^۱ Digital Elevation Model

^۲ NetLogo 5.2

شکل ۲: نقشه‌های معیار شهر زنجان الف): نقشه‌ی دسترسی؛ ب): نقشه‌ی جذابیت؛ ج): نقشه‌ی شیب؛ د): نقشه‌ی ارزش زمین مربوط به سال ۲۰۰۵

۳- متدولوژی

هدف مدل‌سازی عامل-مبنای توسعه شهری با تعاملات الهام گرفته از الگوریتم بهینه‌سازی ازدحام ذرات است، بنابراین مدل‌سازی با تشکیل اجزاء مدل عامل-مبنا شروع شده است. مدل‌سازی به روش عامل-مبنا از جمله روش‌های مهم در مدل‌سازی توسعه شهری است که تمرکزش بیشتر بر روی تصمیم‌گیری‌های انسانی است. اجزای اصلی مدل،

عامل‌ها، محیط و تعاملات می‌باشند. تعاملات میان عامل‌ها با محیط و تعاملات عامل‌ها با یکدیگر از پارامترهای بسیار مهم در تصمیم‌گیری عامل‌ها هستند و در واقع نتیجه نهایی وابسته به این تعاملات می‌باشد. فلوچارت مدل ارائه شده در این پژوهش در شکل (۳) آورده شده است. نحوه‌ی تعریف عامل‌ها، محیط و تعاملات میان آن‌ها در ادامه مورد بررسی قرار می‌گیرد.

شکل ۳: فلوچارت مدل‌سازی انجام‌شده

نوع جامعه، فرهنگ و قوانین مربوط به توسعه در منطقه مورد مطالعه است. در این پژوهش با بررسی‌های انجام‌شده سه نوع عامل با توجه به سطح درآمد به‌عنوان توسعه‌دهندگان زمین در نظر گرفته شده‌اند. این عامل‌ها شامل توسعه‌دهندگان با درآمد کم، درآمد متوسط و درآمد بالا هستند.

عامل‌ها با توجه به نوعشان رفتارهای خاصی از خود نشان می‌دهند. عامل‌هایی که سطح درآمد پایینی دارند، در پی یافتن ارزان‌ترین زمین‌ها هستند تا توان مالی توسعه زمین را داشته باشند. در مقابل جذابیت قطعه زمین و میزان دسترسی کمتر مورد توجه آن‌ها است. حال آنکه برای عامل‌هایی که سطح درآمدشان متوسط است، معیار دسترسی اهمیت بالایی دارد زیرا این قشر عموماً افراد جوان و نیروی کار هستند. زمین‌هایی که تا حدی ارزان قیمت هستند بیشتر مورد توجه این نوع عامل‌ها قرار می‌گیرند. در نهایت عامل‌ها با درآمد بالا را داریم که در پی زمین‌های با ارزش هستند که از جذابیت قابل قبولی نیز برخوردار باشند.

۳-۱- مدل‌سازی عامل‌ها

در ادامه به تعریف عامل‌ها و خصوصیات و رفتار آن‌ها، تصمیم‌گیری و نحوه عملکرد عامل‌ها و تعیین موقعیت اولیه‌ی عامل‌ها در محیط پرداخته می‌شود.

۳-۱-۱- تعریف عامل‌ها و خصوصیات و رفتار آن‌ها

در تحقیقات مختلف افراد و یا ارگان‌های متفاوتی به‌عنوان عامل در نظر گرفته شده‌اند. به‌طور مثال لی^۱ و لیو^۲ در سال ۲۰۰۷ [۱۶] و ارسنجانی در سال ۲۰۱۳ [۱۳] سه نوع عامل، توسعه‌دهندگان، حکومت و مردم را در شبیه‌سازی توسعه شهری مد نظر قرار دادند. حسینعلی نیز در سال ۲۰۱۳ با توجه به سطح درآمد و میزان اولویت افراد برای دسترسی به امکانات حمل و نقل عمومی پنج نوع عامل در توسعه مدل مدنظر قرار داد [۱۷]. تعداد عامل‌های در نظر گرفته شده و نوع آن‌ها، تا حد زیادی تحت تأثیر

^۱ Li

^۲ Liu

۳-۱-۲- تصمیم‌گیری و نحوه عملکرد عامل‌ها

همان‌طور که اشاره شد هر نوع از عامل‌ها با توجه به رفتارهای خاص خود اولویت‌های مختص خود را دارند. این اولویت‌ها تحت عنوان وزن تعریف می‌شوند. به عبارت دیگر برای انواع مختلف عامل‌ها با توجه به اولویت‌های آن‌ها، به هر یک از نقشه‌های معیار وزنی اختصاص داده شده و مطابق رابطه (۱) مقداری مشخص برای هر یک از سلول‌ها محاسبه می‌گردد. در این فرمول دسترسی W ، جذابیت W ، شیب W و ارزش زمین W به ترتیب وزن‌های مربوط به نقشه‌ی دسترسی، نقشه‌ی جذابیت، نقشه‌ی شیب و نقشه‌ی ارزش زمین بوده و دسترسی $Score$ ، جذابیت $Score$ ، شیب $Score$ و ارزش زمین $Score$ میزان مطلوبیت هر یک از سلول‌ها در نقشه‌های معیار هستند.

علاوه بر نقشه‌های معیار ذکر شده، معیار همسایگی نیز در تصمیم‌گیری عامل‌ها بسیار تأثیرگذار است. بدیهی است، احتمال توسعه یافتن سلولی که همسایه‌های مجاورش توسعه یافته باشند بیشتر است، رابطه (۱)

$$Score = (W_{\text{دسترسی}} \times Score_{\text{دسترسی}} + W_{\text{جذابیت}} \times Score_{\text{جذابیت}} + W_{\text{شیب}} \times Score_{\text{شیب}} + W_{\text{ارزش زمین}} \times Score_{\text{ارزش زمین}} + W_{\text{همسایگی}} \times Score_{\text{همسایگی}}) / (W_{\text{دسترسی}} + W_{\text{جذابیت}} + W_{\text{شیب}} + W_{\text{ارزش زمین}} + W_{\text{همسایگی}})$$

نتایج حاصل از مدل با واقعیت خواهد شد. با عنایت به اینکه پنج نقشه‌ی دسترسی، جذابیت، ارزش زمین، شیب و همسایگی برای هر نوع از عامل‌ها مقدار وزن متفاوتی دارند و سه نوع عامل تعریف شده است، در مجموع، ضرایب به تعداد 5×3^4 حالت مختلف قابل تعریف هستند. نکته قابل توجه این است که در مقدار وزن یکی از نقشه‌ها در کل نتایج را تحت شعاع قرار می‌دهد و نمی‌توان تک‌تک وزن‌ها را جداگانه تعیین کرد. با تغییر در مقدار یک وزن، کل محاسبات دوباره تکرار می‌شوند. در نتیجه 15^4 حالت مختلف باید بررسی شوند تا حالت بهینه یافت شود. ولی با توجه به محاسبات سنگین بررسی این تعداد حالت بسیار دشوار است. برای کمتر شدن

همان‌طور که بیان شد، هر نوع از عامل‌ها به هر یک از نقشه‌های معیار وزنی اختصاص می‌دهند. میزان تأثیر عوامل مختلف در تصمیم‌گیری مردم برای توسعه اراضی در هر جامعه‌ای با دیگر جوامع متفاوت است. در نتیجه نمی‌توان وزن نقشه‌های معیار را مشابه دیگر پژوهش‌ها در نظر گرفت. مقادیر مجاز برای وزن‌ها، اعداد بین صفر تا چهار با فاصله‌ی $0/5$ در نظر گرفته شده‌اند. در واقع برای هر یک از وزن‌ها هشت مقدار $(0/5, 1, 1/5, 2, 2/5, 3, 3/5, 4)$ می‌توان داشت. حال بایستی بررسی‌های لازم صورت گیرد و ایده‌آل‌ترین وزن از میان این هشت مقدار برای نقشه‌های معیار تعیین شود. ایده‌آل‌ترین وزن منجر به بیشترین تطابق

با انجام این دست ساده سازی ها وزن هایی که بیشترین دقت را نتیجه می دهند مطابق جدول (۱) استخراج گردید. شایان ذکر است که پارامترهای مد نظر قرار گرفته، با الهام گیری از تحقیقات ۱، ۴ و ۱۶ انتخاب شده اند.

محاسبات مقادیر را محدودتر کرده و فرضیاتی در راستای ساده سازی وارد شد. به طور مثال مقدار جذابیت برای عامل ها با درآمد بالا اهمیت بالایی دارد و منطقی است مقدار وزن این معیار بالاتر از ۲ باشد، برای کمتر شدن محاسبات مقادیر ۲، ۲/۵، ۳، ۳/۵ و ۴ برای وزن این معیار مورد بررسی قرار گرفت.

جدول ۱: پارامتر وزن نقشه های معیار برای انواع عامل ها

نوع عامل	سطح درآمد بالا	سطح درآمد متوسط	سطح درآمد پایین
وزن نقشه ی دسترسی	۴	۳	۰/۵
وزن نقشه ی جذابیت	۱/۵	۲	۴
وزن نقشه ی ارزش زمین	۱	۲	۱/۵
وزن نقشه ی شیب	۲	۱	۰/۵
وزن همسایگی	۳	۴	۴

انجام شده است. برای افزایش دقت، تقسیم بندی های صورت گرفته، با مد نظر قرار دادن تشابه قطعه زمین ها به منطقه های کوچک تری تقسیم شدند. در نهایت با توجه به تعداد زمین های مناسب برای توسعه و طرح و برنامه ای که دولت برای توسعه هر منطقه مد نظر دارد، ارزشی بین صفر تا یک به هر منطقه اختصاص داده شد. مناطق توسعه یافته مثل مرکز شهر یا باغ ها که مناطق قابل توسعه کمتری دارند، ارزش کمتر و در مقابل حاشیه ی شهر به خصوص مناطقی که دولت نیز طرح توسعه آن ها را دارد، ارزش بیشتری دارند. به این ترتیب تعداد عامل هایی که در هر منطقه به کاوش می پردازند، با توجه به این ارزش تعیین می گردد. پس از آنکه هر عامل به منطقه ای تعلق گرفت قطعه زمین یا به عبارتی سلولی که باید در آن قرار گیرد، به صورت تصادفی از میان قطعه زمین ها مشخص می شود. با انجام این ترفند در واقع عامل ها با ترکیبی از منطق و تصادف در نقشه شهر مستقر خواهند شد و هر منطقه ای که برای توسعه مناسب تر باشد از احتمال انتخاب بالاتری برخوردار خواهد بود.

تعداد عامل ها با توجه به نرخ رشد جمعیت محاسبه می گردد. فاکتورهای رشد جمعیت، زاد و ولد و مهاجرت به شهرها هستند. در شرایطی که جمعیت در حال افزایش است، تعداد سکونتگاه ها جوابگوی جمعیت نخواهد بود و شهر نیاز به توسعه سکونتگاه های جدید خواهد داشت. تعداد عامل هایی که تولید می شوند با توجه به جمعیتی که سالیانه به شهر اضافه می گردد تعیین می شود.

۳-۱-۳- تعیین موقعیت اولیه ی عامل ها در محیط
در صورتی که عامل ها به صورت کاملاً تصادفی در نقشه منطقه مورد مطالعه پخش شوند، احتمال پخش نامناسب عامل ها وجود دارد. ممکن است تعداد کمی از عامل ها منطقه هایی با شرایط توسعه نسبتاً مناسب از نقشه را انتخاب کنند و منطقه توسط عامل ها به خوبی پوشش داده نشود. در واقعیت هم بعید است که منطقه ای از چشم مشتریان مخفی بماند ولی در تخصیص تصادفی به راحتی ممکن می باشد. در راستای حل این مشکل مطابق شکل (۴) شهر به ۱۲ منطقه تقسیم گردید. تقسیم بندی مناطق بر مبنای تقسیم بندی انجام گرفته توسط دولت

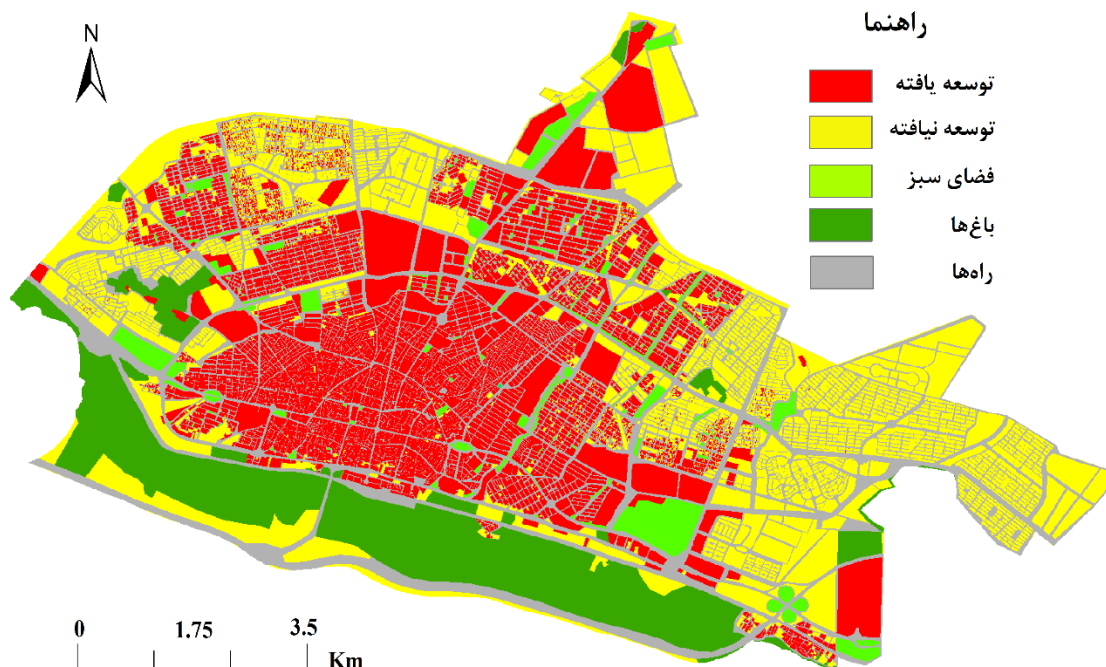

شکل ۴: منطقه‌بندی شهر با توجه به تشابه قطعه زمین‌ها

۳-۲- مدل‌سازی محیط و خصوصیات آن

محیطی که عامل‌ها در آن قرار گرفته و به کاوش و فعالیت می‌پردازند، یک فضای سلولی است. نقشه‌ی منطقه‌ی مورد مطالعه به صورت رستری با سه نوع زمین تهیه شده است. انواع زمین‌ها شامل زمین‌های توسعه‌یافته، توسعه نیافته، باغ‌ها و فضای سبز (غیرقابل توسعه) هستند که در شکل (۵) نشان داده شده‌اند. با وارد کردن نقشه‌ی رستری منطقه به فضای سلولی، محیط جلوه‌ی بصری قابل فهم و بهتری به خود می‌گیرد. به همین ترتیب دیگر

راهنما

شکل ۵: نقشه‌ی قابلیت توسعه، تهیه شده برای شهر زنجان سال ۲۰۰۵

۳-۳- تعاملات

تعاملات مدل عامل-مبنا به دو شکل قابل انجام است: تبادل اطلاعات بین عامل‌ها با محیط و تبادل اطلاعات عامل‌ها با یکدیگر. در ادامه به توضیح نحوه مدل‌سازی این دو نوع تعامل در این پژوهش پرداخته می‌شود.

۳-۳-۱- نحوه کاوش و جمع‌آوری اطلاعات محیط توسط عامل‌ها

در این مرحله عامل‌ها به کاوش در محیط می‌پردازند تا اطلاعات لازم را جمع‌آوری کنند. همان‌طور که در بخش ۳-۱ شرح داده شد، هر نوع از عامل‌ها با توجه به رفتارهایی که دارند وزنی به سلول‌های نقشه‌های معیار اختصاص می‌دهند. در نتیجه جمع وزنی مقادیر سلول‌ها یک مقدار مشخص خواهد داشت. عامل‌ها چهار همسایگی^۱ خود را بررسی کرده و با توجه به جمع وزنی نقشه‌های معیار بهترین و مناسب‌ترین همسایه‌ی خود را انتخاب کرده و به آنجا می‌روند. در حین انجام این روند اطلاعات مربوط به پیکسل‌هایی که از آن‌ها عبور کرده‌اند، شامل مختصات و جمع وزنی نقشه‌های معیار را در حافظه‌ی خود ثبت می‌کنند. بدیهی است در صورتی که عامل‌ها همه‌ی پیکسل‌ها را جستجو کنند، مدل از واقعیت دور خواهد شد. از طرفی هر عامل باید در حد منطقی سلول‌ها را در پی یافتن قطعه زمین مناسب جستجو کند. در مدل توسعه داده‌شده هر عامل تقریباً یک صدم سلول‌های منطقه را جستجو کرده و اطلاعات آن‌ها را در حافظه خود حفظ می‌کند. پس از اتمام یک صدم سلول‌های یک منطقه نوبت کاوش در مناطق دیگر است. هر عامل پنج منطقه را کاوش کرده و اطلاعات لازم را جمع‌آوری کند. همان‌طور که در بخش ۳-۱-۱ شرح داده شد، شهر به ۱۲ منطقه تقسیم‌بندی شده است. از میان این دوازده منطقه

تقریباً هشت منطقه شرایط توسعه را دارند. تجربه نشان می‌دهد، در واقعیت یک عامل همه‌ی مناطق را جستجو نمی‌کند، به همین دلیل در مدل توسعه داده‌شده نیز هر عامل پنج منطقه را کاوش می‌کند. شایان ذکر است یک پیکسل ممکن است توسط عامل‌های بسیاری مورد بازدید قرار گیرد و یا حتی عامل‌ها به‌طور هم‌زمان از یک سلولی بازدید کنند.

۳-۳-۲- تبادل اطلاعات عامل‌ها با یکدیگر با الگوبرداری از الگوریتم PSO

یکی از ویژگی‌های عامل‌ها توانایی تبادل اطلاعات با یکدیگر است. هدف عامل‌ها در این پژوهش یافتن بهترین زمین با توجه به ویژگی‌ها و توانایی‌های خاص خودشان می‌باشد. در دنیای واقعی تعاملات اجتماعی ارتباط تنگاتنگی با گسترش کاربری اراضی دارد. تصمیم‌گیری توسعه‌دهندگان تا حد بسیار زیادی به تعاملات اجتماعی و در واقع تجربیات دیگران وابسته است. در مدل‌سازی نیز فرض شده است، عامل‌های هم‌نوع اطلاعات مربوط به میزان مناسب بودن زمین را با هم‌نوعان خود مبادله می‌کنند. در این پژوهش برای مدل‌سازی نحوه‌ی انتقال اطلاعات میان عامل‌ها از الگوریتم بهینه‌سازی ازدحام ذرات (PSO) الگوبرداری شده است. روش بهینه‌سازی PSO در سال ۱۹۹۵ توسط جیمز کندی^۲ و راسل ابرهارت^۳ در سال ۱۹۹۵ معرفی گردید [۱۸]. اگرچه منبع الهام این الگوریتم حرکت جمعی ماهی‌ها و پرندگان برای یافتن غذا است، ولی تصمیم‌گیری‌های انسان نیز در بسیاری مواقع از این الگوریتم پیروی می‌کند. محققان معتقدند افراد خود را با جمع تطبیق می‌دهد. گرایش طبیعی به دنباله‌روی از جمع، باعث می‌شود افراد بیشتر بر اساس نظر اعضای خانواده، دوستان و همسایه‌ها تصمیم‌گیری نمایند. هدف از تولید این الگوریتم

^۲ James Kennedy^۳ Russell C. Eberhart^۱ Van Neumann Neighborhood

ایجاد یکسری مدل‌های قدرتمند اجتماعی بود. افراد کاملاً عادی با اعمال قانون‌های هوش جمعی، اجتماع هوشمندی را تشکیل می‌دهند. در PSO یکسری موجودات زنده فرضی وجود دارند که هر یک موقعیتی در فضای جواب دارد. این موجودات در فضا در حال حرکت هستند. قانون حرکت برای همه‌ی آن‌ها ثابت است. همه در حرکتشان از تجارب قبلی خود و تجارب کلی جمع استفاده می‌کنند [۱۸].

در این پژوهش از نحوه‌ی انتقال اطلاعات میان ذرات PSO الهام گرفته شده است، نقشه شهر به مناطق مختلف تقسیم‌بندی شده و عامل‌ها در این مناطق مستقر می‌گردند. در مدل توسعه داده شده عامل‌ها با الهام گرفتن از نحوه‌ی حرکت ذرات PSO و جستجوی آن‌ها در محیط، تجارب همسایه‌ها و تجارب خود را در انتخاب جهت حرکت و جستجوی محیط مد نظر قرار می‌دهند. در واقع هدف، شبیه‌سازی این حقیقت است که افراد علاوه بر تجربیات خوب خود، هم‌زمان به تقلید از افراد موفق پیرامون خود نیز می‌پردازند. هر عامل ابتدا سلول‌های موجود در چهار همسایگی خود را بررسی کرده و بهترین پیکسل همسایه با بیشترین مطلوبیت را در حافظه خود نگه می‌دارد، از طرفی عامل‌های هم‌نوع خود را در منطقه‌ای که مستقر هستند، شناسایی کرده و اطلاعات مربوط به میزان مطلوبیت قطعه زمینی که در آن مستقر هستند را با هم مبادله می‌کنند. در نهایت میزان مطلوبیت چهار پیکسل همسایه‌ی خود را با میزان مطلوبیت موقعیت بهترین همسایه‌ی مستقر در منطقه‌ی خود مقایسه می‌کند. از میان این دو هر کدام که مطلوب‌تر باشد، عامل به آن سمت حرکت خواهد کرد. با انجام این کار تلاش شده است افراد هر گروه تجربیات خود را در اختیار یکدیگر قرار دهند، تا بخشی از روابط اجتماعی میان افراد جامعه مدل شود.

عامل‌ها با شرایط ذکر شده شروع به کاوش در محیط

کرده و اطلاعات مورد نیاز را جمع‌آوری می‌کنند. این نکته باید مورد توجه قرار گیرد که در صورت کاوش بیش از حد منطقه توسط عامل‌ها، با توجه به ماهیت الگوریتم PSO همه‌ی عامل‌ها به سمت پاسخ بهینه هدایت خواهند شد و این امر مدلسازی را از واقعیت به دور خواهد ساخت، بنابراین باید میزان مناسب جستجوی منطقه توسط عامل‌ها مد نظر قرار گیرد. پس از اتمام مرحله کاوش، عامل‌ها مطلوب‌ترین سلول برای توسعه را انتخاب می‌کنند. در صورتی که یک سلول توسط چند عامل انتخاب شود، عاملی آن را توسعه می‌دهد که زودتر وارد سلول شده است و بقیه عامل‌ها در پی اولویت‌های دیگر خود می‌روند.

۴- اجرا و ارزیابی نتایج

کد نویسی مربوط به شبیه‌سازی، در محیط نت لوگو صورت گرفته است. پس از انجام تحلیل‌های مورد نیاز در نرم‌افزار آرک‌جی‌آی‌اس، نقشه‌های معیار در فرمت ASCII خروجی گرفته شده و توسط GIS Extention در محیط نت لوگو بارگذاری گردید. به این طریق مقادیر مورد نیاز، به هر یک از سلول‌ها اختصاص داده شدند. تعداد هر نوع از عامل‌ها با توجه به توسعه رخ داده، تعیین شده است. برای تعیین تعداد عامل‌ها، هر یک از سلول‌های توسعه‌یافته به یک دسته از سه نوع عامل نسبت داده شدند. به این طریق سهم هر دسته از عامل‌ها در توسعه تعیین گردید. سرانجام با در نظر گرفتن توسعه‌ی ۴ سلول توسط یک عامل، تعداد عامل‌ها از هر نوع مشخص شد. با اجرای برنامه عامل‌ها طبق رویه‌ی ذکر شده در بخش ۳-۱-۳ در سلول‌ها مستقر می‌شوند. همه عامل‌ها به صورت هم‌زمان شروع به کاوش در منطقه کرده و اطلاعات مورد نیاز خود را جمع‌آوری می‌کنند. پس از اتمام این مرحله سرانجام مناسب‌ترین سلول را انتخاب کرده و توسعه می‌دهند.

روند توسعه شهر تحت تأثیر پارامترهای مختلفی بوده و بسیار پیچیده است. به همین دلیل توسعه مدلی که

$$Kappa = \frac{P_0 - P_c}{1 - P_c} \quad \text{رابطه (۲)}$$

در رابطه قید شده برای محاسبه کاپا، P_0 بیانگر درصد جواب‌های درست مدل و P_c مقادیری است که بنا به احتمال تصادفی می‌توانستند درست باشند. در صورتی که مقدار کاپا کوچکتر از صفر باشد، یعنی هیچ تشابهی بین پیش‌بینی‌های انجام‌شده توسط مدل و واقعیت وجود ندارد. حال آنکه اگر مقدار کاپا برابر با یک باشد، تطابق کامل مدل و واقعیت را نشان می‌دهد. مقادیر کاپای بالاتر از ۰/۷ نشان‌دهنده تطابق قابل قبول مدل و واقعیت است [۲۰]. مقادیر محاسبه‌شده کاپا برای مدل توسعه داده‌شده در دو حالت مختلف و در سال ۲۰۱۵ در جدول (۲) آورده شده است.

جدول ۲: دقت مدل بر اساس شاخص کاپا در سال ۲۰۱۵

اجرای برنامه بدون الگوریتم PSO	اجرای برنامه با الگوریتم PSO	
۰/۷۴/۲	۰/۷۴/۷	دقت

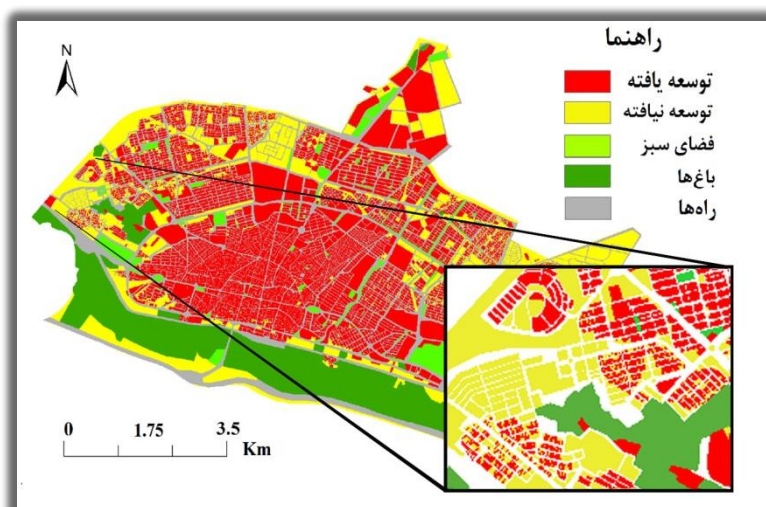
زنجان توسعه داده شد. در مدل ارائه شده سه نوع عامل با درآمد کم، درآمد متوسط و درآمد بالا، با معیارهای تصمیم‌گیری خاص خود پیشنهاد شدند تا نحوه‌ی تصمیم‌گیری توسعه‌دهندگان اراضی را مدل کنند. همه‌ی عامل‌ها در یک محیط مشترک حرکت کرده و اطلاعات مربوط به اراضی را جمع‌آوری و مبادله می‌کنند. نحوه‌ی جستجوی عامل‌ها و حرکتشان در محیط، از حرکت ذرات در الگوریتم PSO الهام گرفته است. عامل‌ها اطلاعات خود را با عامل‌های مشابه خود مبادله کرده و به سمت مناطقی که اراضی مناسب‌تری دارد، حرکت می‌کنند.

همه‌ی تغییرات را مطابق با واقعیت پیش‌بینی کند، امکان‌پذیر نیست. بنابراین، با برآورد میزان نزدیکی نتایج حاصل از مدل به واقعیت، به هر مدلی دقتی نسبت داده می‌شود. در این تحقیق پارامترهای مدل توسعه شهر توسط داده‌های سال ۲۰۰۵ و ۲۰۱۰ کالیبره شده، سپس با مدل‌سازی توسعه شهر در سال ۲۰۱۵ و مقایسه‌ی آن با نقشه‌ی موجود میزان کارایی و دقت مدل مورد سنجش قرار گرفته است. روشی که عموماً برای سنجش میزان دقت مورد استفاده قرار می‌گیرد، مقایسه‌ی سلول به سلول نتیجه‌ی حاصل از مدل با واقعیت است [۱۹]. از شاخص‌های پرکاربرد برآورد دقت مدل شاخص کاپا می‌باشد که از طریق رابطه (۲) قابل محاسبه است. در این پژوهش نیز پیش‌بینی‌های مدل برای سال‌های ۲۰۱۰ و ۲۰۱۵ توسط شاخص کاپا مورد ارزیابی قرار گرفت.

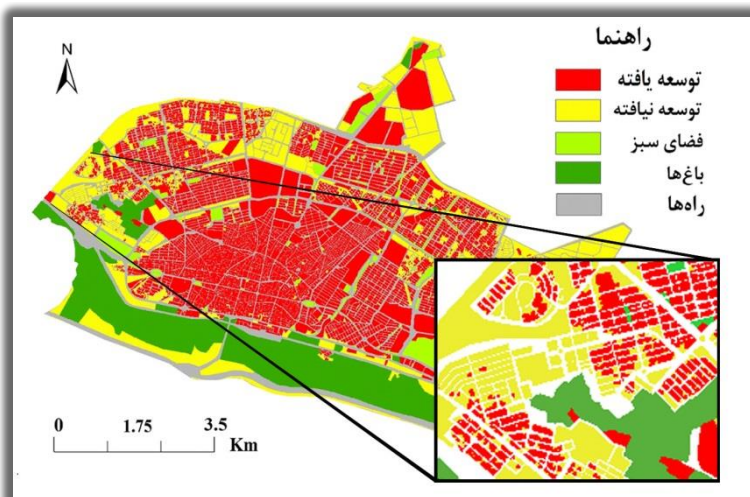
مقادیر نشان می‌دهند مدل به‌خوبی واقعیت را پیش‌بینی کرده است و نتایج مدل قابل اعتماد هستند. نقشه‌ی شهر پس از اجرای مدل در شرایط مختلف در شکل (۶) آورده شده است.

۵- نتیجه‌گیری و پیشنهادات

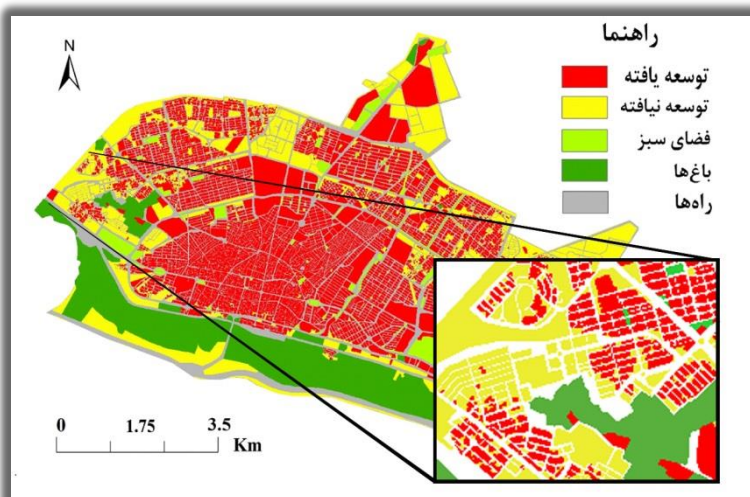
پیش‌بینی توسعه‌ی شهری همواره برای دولت و طراحان شهری از اهمیت ویژه‌ای برخوردار بوده است. مدل‌ها از تغییرات کاربری اراضی اتفاق افتاده در گذشته استفاده کرده و با استخراج الگوها، تغییرات کاربری اراضی در آینده را پیش‌بینی می‌کنند. در این پژوهش یک مدل عامل-مبنا با الهام گرفتن از الگوریتم بهینه‌سازی PSO برای پیش‌بینی توسعه فیزیکی شهر

الف

ب

ج

شکل ۶: پیش‌بینی‌های انجام‌شده توسط مدل الف): نقشه کاربری سال ۲۰۱۵ ب): پیش‌بینی انجام‌شده با الهام گرفتن از PSO (سال ۲۰۱۵) ج): پیش‌بینی انجام‌شده بدون الهام گرفتن از PSO (سال ۲۰۱۵)

با وجود ماهیت دینامیکی و پیچیدگی بسیار در پیش‌بینی‌های مربوط به تغییرات کاربری و توسعه شهر، مدل پیشنهادی، توسعه شهر را با دقت خوبی مدل کرده است. علاوه بر تأثیر عواملی مانند نزدیکی به راه‌ها، مکان‌های تفریحی، قیمت زمین، شیب زمین و همسایگی‌ها، تعاملات بین افراد و در کل ارتباطات اجتماعی نیز تا حدی در تصمیم‌گیری افراد برای توسعه اراضی مؤثر است. از شاخصه‌های دیگر مدل، قدرت تفکیک مکانی بالای آن است.

با توجه به نتایج به‌دست‌آمده، مدل عامل-مبنا کارایی بسیار مناسبی در پیش‌بینی توسعه شهری دارد. برای دست یافتن به دقت‌های بالاتر و مدل دقیق‌تر پیشنهاد می‌شود در کارهای آتی از *PSO* به‌صورت گسترده‌تری الهام گرفته شود. در این تحقیق با توجه به محدودیت زمانی فقط از حرکات لحظه‌ای ذرات در *PSO* الهام گرفته شد، ولی می‌توان الگوریتم *PSO* را به‌صورت کامل پیاده‌سازی نمود، به‌نحوی که عامل‌ها از بهترین تجربه شخصی و بهترین تجربه‌ی همه‌ی ذرات نیز استفاده کند.

در این تحقیق عامل‌ها در نهایت برای تصمیم‌گیری در رابطه با توسعه یک سلول با یکدیگر رقابت نمی‌کنند. بدین معنا که اگر سلولی را انتخاب کنند که عامل دیگری نیز آن را برای توسعه دادن انتخاب کرده است، بر سر آن سلول رقابت نمی‌کنند و به دنبال انتخاب‌های بعدی خود می‌روند. پیشنهاد می‌شود رقابت میان عامل‌ها پس از اتمام مرحله جستجو توسط تئوری بازی مدل شود. پیاده‌سازی این تدابیر می‌تواند تأثیرات مثبتی بر دقت مدل داشته باشد.

بدین ترتیب تعاملات اجتماعی افراد مدل شده و تأثیر این تعاملات بر نتایج بررسی شده است. مدل توسط داده‌های سال ۲۰۱۰ کالیبره شده و از آن برای پیش‌بینی تغییرات کاربری سال ۲۰۱۵ استفاده شده است. میزان تشابه مدل پیشنهادی با واقعیت بر مبنای شاخص کاپا ۷۴٪ محاسبه شده است. با توجه به مقدار شاخص کاپا، مدل پیشنهادی توسعه‌ی شهر را با دقت خوبی شبیه‌سازی کرده است. برای بررسی تأثیرات استفاده از الگوریتم *PSO* بر دقت مدل، دقت مدل در دو حالت متفاوت با هم مقایسه شده است. حالت اول از حرکت ذرات در الگوریتم *PSO* الهام گرفته ولی در حالت دوم مدل بدون دخیل کردن الگوریتم *PSO* اجرا شده است. نتایج بیانگر این است که مقدار کاپا در حالت اول در سال ۲۰۱۰ به مقدار ۰/۰۱ درصد از حالت دوم بیشتر است. همچنین مقدار کاپا در سال ۲۰۱۵ در هر دو حالت یکسان می‌باشد. این امر بیان‌گر تأثیر ناچیز استفاده از الگوریتم *PSO* در نتایج مدل‌سازی می‌باشد.

علیرغم پیش‌بینی قبل از تحقیق استفاده از *PSO* دقت را در حد زیادی بالا نبرد. در واقع از علل اصلی این امر دقت بالای مدل است، با توجه با بالا بودن دقت مدل عامل مبنا بدون استفاده از الگوریتم *PSO*، استفاده از الگوریتم *PSO* توانایی بالای بردن دقت را بیش از این نداشته است. به‌بیان دیگر تأثیر معیارهای اولیه مدنظر قرارگرفته در نتایج بسیار بیشتر از تأثیر نحوه‌ی حرکت عامل‌ها در محیط است.

بسیاری از عوامل پویا همچون مسئله‌ی همسایگی در سایر مدل‌ها قابل پیاده‌سازی نیستند ولی در مدل‌های بر پایه‌ی عامل پویایی و تغییرات لحظه‌ای و اثرات متقابل آن‌ها بر هم قابل مدل‌سازی هستند.

مراجع

- [1] R. Rafiee, A. Salman Mahiny, N. Khorasani, A. Darvishsefat, and A. Danekar, "Simulating urban growth in Mashad City, Iran through the SLEUTH model (UGM)", *Cities*, 26, 19-26, 2009.
- [2] www.amar.org.ir, Statistical Centre of Iran.
- [3] H. H. Zhang, Y. N. Zeng, and L. Bian, "Simulating multi-objective spatial optimization allocation of land use based on the integration of multi-agent system and

- genetic algorithm" *International Journal of Environmental Research*, 4(4), 765-776, 2010.
- [4] H. Zhang, X. Jin, L. Wang, Y. Zhou, and B. Shu, "Multi-agent based modeling of spatiotemporal dynamical urban growth in developing countries: simulating future scenarios of Lianyungang city, China", *Stochastic Environmental Research and Risk Assessment*, 29.1, 63-78, 2015.
- [5] G. Tian, Y. Ouyang, Q. Quan, and J. Wu, "Simulating spatiotemporal dynamics of urbanization with multi-agent systems—A case study of the Phoenix metropolitan region, USA", *Ecological Modelling*, 222.5, 1129-1138, 2011.
- [6] A. Veldkamp, E.F. Lambin, "Predicting land-use change", *Agriculture, ecosystems & environment*, 85.1, 1-6, 2001.
- [7] Y. Feng, Y. Liu, X. Tong, M. Liu, and S. Deng, "Modeling dynamic urban growth using cellular automata and particle swarm optimization rules", *Landscape and Urban Planning*, 102.3, 188-196, 2011.
- [8] R. Tan, Y. Liu, K. Zhou, L. Jiao, and W. Tang, "A game-theory based agent-cellular model for use in urban growth simulation: A case study of the rapidly urbanizing Wuhan area of central China", *Computers, Environment and Urban Systems*, 49, 15-29, 2015.
- [9] Macal, Charles M., and Michael J. North, 2009, "Agent-based modeling and simulation." In *Winter simulation conference*, pp. 86-98. Winter Simulation Conference.
- [10] Weiss, Gerhard, 1999, "Multiagent systems: a modern approach to distributed artificial intelligence." MIT press.
- [11] A. Jjumba, and S. Dragičević, "High resolution urban land-use change modeling: agent iCity approach", *Applied Spatial Analysis and Policy*, 5.4, 291-315, 2012.
- [12] J. Jokar Arsanjani, M. Helbich, E. de Noronha Vaz, "Spatiotemporal simulation of urban growth patterns using agent-based modeling: the case of Tehran", *Cities*, 32, 33-42, 2013.
- [13] V. Kocabas, S. Dragicevic, "Bayesian networks and agent-based modeling approach for urban land-use and population density change: a BNAS model" *Journal of Geographical Systems*, 15.4, 403-426, 2013.
- [14] Y. Feng, Y. Liu, X. Tong, M. Liu, and S. Deng, "Modeling dynamic urban growth using cellular automata and particle swarm optimization rules" *Landscape and Urban Planning*, 102(3), pp.188-196, 2011.
- [15] Ma, S., He, J., Liu, F. and Yu, Y., 2011. "Land-use spatial optimization based on PSO algorithm" *Geo-spatial Information Science*, 14(1), pp.54-61.
- [16] X. Li, X. Liu, "Defining agents' behaviors to simulate complex residential development using multicriteria evaluation", *Journal of Environmental Management*, 85.4, 1063-1075, 2007.
- [17] F. Hosseinali, A. A. Alesheikh, F. Nourian, "Agent-based modeling of urban land-use development, case study: Simulating future scenarios of Qazvin city", *Cities*, 31, 105-113, 2013.
- [18] J. Kennedy, and R.C. Eberhart, "A discrete binary version of the particle swarm algorithm", *Systems, Man, and Cybernetics*, 1997. *Computational Cybernetics and Simulation*, 1997 IEEE International Conference on, 5, 4104 – 4108, 1997.
- [19] J. van Vliet, R. White, S. Dragicevic, "Modeling urban growth using a variable grid cellular automaton", *Computers, Environment and Urban Systems*, 33, 35-43, 2009.
- [20] G. Tian, Y. Ouyang, Q. Quana, J. Wub, "Simulating spatiotemporal dynamics of urbanization with multi-agent systems—A case study of the Phoenix metropolitan region, USA", *Ecological Modelling*, 222.5, 1129-1138, 2011.

Agent-Based Modeling of Urban Growth With Communications Inspired by Particle Swarm Optimization Algorithm

Farnaz Kaviari ^{*1}, Mohamad Sadi Mesgari ², Farhad Hosseinali ³, Samane Vaezi ¹

1- M.Sc. Student of Geospatial Information System, Faculty of Geodesy and Geomatics, K.N. Toosi University of Technology

2- Associate Professor, GIS Division, Faculty of Geodesy and Geomatics, and Center of Excellence for Geoinformation Technology, K.N. Toosi University of Technology.

3- Assistant Professor of geospatial information systems, Department of Civil Engineering, College of Engineering, Shahid Rajaei Teacher Training University.

Abstract

Population growth, urbanization and immigration from rural areas to cities results in increasing expansion of the cities. The adequate urban development requires proper and accurate planning, such those facilities for the new areas that are provided and environmental impacts are lessened. Computer based simulation and prediction of urban growth can be assumed as a good start for urban planning. In this research, a new agent base simulation of urban growth is developed, in which the communication and decision of agents are imitated from the Particle Swarm Optimization (PSO) algorithm. The model is tested on the urban growth of Zanjan city- Iran between 2005 and 2015. In this model, land developers are classified into three groups of agents according to their income level. These agents search the environment and find proper lands for development according to their priorities and conditions. The output of the model is 74% similar to the reality according to the Kappa index. This and other results show that the model can predict the expansion of the city adequately. Moreover, the comparison made shows that modeling of the relations and communications between agents similar to PSO can slightly improve the quality of the model. The results showed the adequacy of the proposed agent-based modelling for the simulation of urban growth. To have a more accurate model, it is recommended to model the behavior of the agents with more details and also to consider the competition between agents.

Key words: Urban Growth, Simulation, agent, PSO

Correspondence Address: No. 1346, ValiAsr Street, Mirdamad cross, Geomatics Engineering Faculty, K.N. Toosi University of Technology, Tehran, Iran
Tel: +98 9192410318
Email: Farnaz_Kaviari@ mail.kntu.ac.ir